

EL REFORMISTA

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 5 céntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 19 de Mars de 1914

Nom. 10

Distanciats

Al pulquèrrim i volgut colega *La Comarca* li ha semblat mal que encapsalèssim un escrit amb les paraules «Parlem clar». L'excita amb aquesta frase, diu el confrare, «un sentiment de protesta que per desgracia's trova fonament arre-
lat en nostre Regió» i a seguit agota el repertori de lloances i encomis en pro del seu D. Eveli, a fins a arribar a la següent afirmació, que posada aixís en sec, tal com l'estampa, es capàs de fer tombar d'espatlles al més seré y previngut. «Si-
guen les que vulguin ler ordres que dicti nostre primera autoritat, seràn indubtablement les mil-
lors». Francament, després de llegit l'article que ens dedica i aduc volguent-li sopusar tota la bona intenció imaginable, hauríem de dir-li que casi un abisme ens separa en qüestió de procediments periodístics.

Perque sentíem intensa fretura de parlar clar fou per lo que sortírem a aixecar la veu entre els olotins, per avivar aquest sentiment de protesta a fins a fer-lo imperatiu contra els que amb sumissió cega i servil idolatren a entitats i persones, volem que ben alta i ben clara la nostre veu ressoni com pertoca a qui no depent ni ha de rendir homenatge a alcaldes ni rectories i no espera cap especial recompensa de les seves propagandes i iniciatives.

Que parlin a mitja veu i gastin eufimismes, els qui han d'aparentar una cosa siguent casi la oposada; els que ja no's recorden o no volen pensar en que un dia aixecaven potent i vibrant el crit contra l'hipocresia local i avui voldrien posar sordina a tota reclamació justa i franca; que titubeïgin els que han de fer ostentacions que no senten i recorren a maquiavelismes polítics per assegurar la seva preponderancia, que nosaltres no servim per portar a cap aquestes combinacions, d'alguna conveniencia en moments determinats, pro per les que mai ens hem sentit amb prou forces ni *tragedes* per transigir-hi.

Per aixó estem tant distanciats del molt apreciat periòdic *La Comarca*, per lo mateix dihem que casi un abim ens separa, doncs abans que deixar de parlar clar, primer trencarem la ploma.

Si La Comarca presta la seva atenció a nostres reflexions... ben segur que no tornarà a requerir-nos.

Polítiques

De l'apat dels de La Lliga.—Si les paraules i pensaments emesos entre xampany i altres útils, no tinguessin ja per aquest sol fet una menor responsabilitat, doncs es un atenuant, hi hauria que cridar a comptes als associats del primer pis del café de la plassa i amb perdó de *La Comarca*, dirigir-los-hi algun calificatiu, que amb tota justicia seria bon xic dur.

Segons tenim entés, aquella gent en mitg dels entusiasmes de sobretaula's figuraren ésser els geunins representants del catalanisme local i s'atribuhiren la paternitat del mateix retraient els primers temps de gestació i desenrotllo a Olot dels ideals de vindicació catalana.

Sens dupte la fermentació dels esperituosos els privà de recordar-se que aquí la primera Lliga Regionalista's creà, en el fons, unicament per combatrer el catalanisme local, representat ben indiscutiblement en aquella època per l'estol d'entussiasstes de *La Gubia*; que al revés de lo que ells alardejen la significació i tendencia ben marcadament lliberal del catalanisme olotí està escrita i es a tota hora ben comprobable en la serie de periòdics que s'anaren succeint morts tots ells del *cop de teula* tant típic i significatiu entre nosaltres; que la majoria dels allà reunits solsa-
ment s'acostaren al catalanisme a l'hora precisa d'actuar de Judas per a millor apunyalar-lo i ara realitzar el seu intent, amb el peu al damunt del seu cos inanimat, no ben despullats encara del